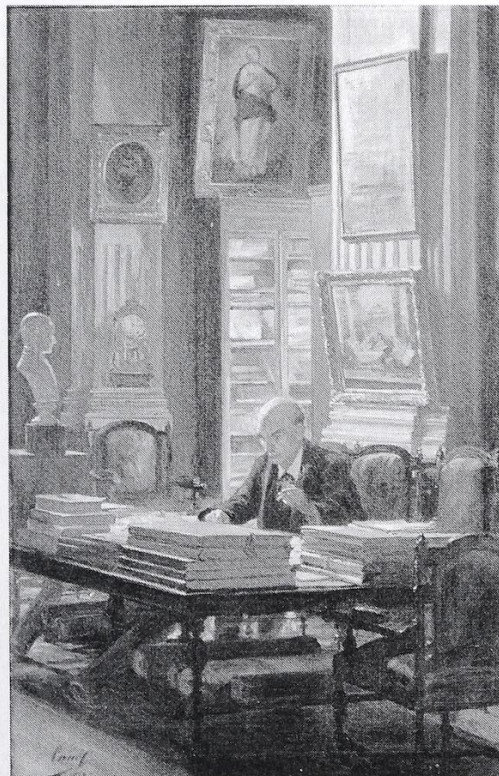

dóbr zmuszeni byli diametralnie zmienić sposób zarządzania świątyniami. Bez wsparcia finansowego runęła stabilna i misterna konstrukcja, na której opierał się luksusowy kult barokowych obrazów. Inwentarz kościoła San Diego w Bogocie z okresu między latami 1847 i 1896 pozwala zauważyć zupełnie inną politykę użytkowania obiektu w porównaniu z barokową rozrzutnością praktykowaną niegdyś przez zakonników. Teraz musieli oni zarządzać resztkami bogactw zgromadzonych w okresie rozkwitu kultu, którym otaczano cudowny wizerunek Virgen del Campo. W rezultacie maryjne retabulum, gdzie w czasach kolonialnych realizowany był surowy program ikonograficzny przedstawiający misterium Niepokalanego Poczęcia, musiało zostać zreformowane w związku ze zniszczeniami jakim uległy dzieła¹⁷. Na jego miejscu, i aby nie pozostawiać pustych przestrzeni, zostały wystawione obrazy religijne o różnej tematyce, co zarazem powodowało, że główny, cudowny wizerunek został zdegradowany do pozycji obiektu dekoracyjnego.

[6. Sekretarz Akademii Sztuk Pięknych w swoim gabinecie, Alonso Cano, 1929 r. (fot. Olga Acosta)]

¹⁷ Archivo de la Provincia franciscana de Santafé (dalej APFS), *Inventarios y actas de visita del Convento de San Diego 1847–1896*, s. 1 i 50.